

วิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาเปรียบเทียบภาวะการสมรสและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของคนไทยในเขตเมืองและเขตชนบทนี้ ได้อาศัยข้อมูลจากโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรในประเทศไทยรอบแรก (The Longitudinal Study of Social Economic and Demographic Change in Thailand) ในส่วนที่เป็นการวิจัยในเขตชนบทซึ่งทำการสำรวจระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม ๒๕๑๒ และจากส่วนที่เป็นการวิจัยในเขตเมืองซึ่งทำการสำรวจระหว่างเดือน เมษายน - พฤษภาคม ๒๕๑๓ ซึ่งทั้งสองเขตนี้ดำเนินงานสำรวจและวิจัยโดยสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรในประเทศไทยนี้ แบ่งเขตการวิจัยออกเป็น ๒ ส่วน คือ การวิจัยส่วนที่เป็นเขตเมือง อันหมายถึงเขตเทศบาลทั่วประเทศ และการวิจัยส่วนที่เป็นเขตชนบทซึ่งหมายถึงส่วนอื่น ๆ นอกเหนือจากเขตเมือง โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศ ยกเว้นอำเภอที่มีหมู่บ้านกระจัดกระจายไม่มีทางคมนาคมที่คนจะสัญจรไปมาได้ง่าย และอำเภอที่มีการปฏิบัติการของผู้ออกการร้ายและสิ่งจังหวัดภาคใต้ซึ่งได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างประมาณเขตละ ๑,๕๐๐ ครอบครัว คราวเรือนตัวอย่างในเขตเมืองจะเป็นตัวแทนของครอบครัวประมาณ ๑ ต่อ ๒๕๐ ครัวเรือนทั่วประเทศ และครัวเรือนตัวอย่าง

ในเขตชนบทจะเป็นตัวแทนของครอบครัวประมาณ ๑ ต่อ ๒,๐๐๐ ครัวเรือนทั่วประเทศ

ระบบการสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยใน ๒ เขต มีความแตกต่างกันดังนี้

เขตเมือง ใ้มีวิธีการจัดแบ่งการสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในเขตเมืองออกเป็น ๓ ขั้นตอน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจัดกลุ่มอย่างมีระบบคือ

ขั้นแรก เป็นการสุ่มตัวอย่างเขตเทศบาลทั่วประเทศ โดยรวมกรุงเทพและธนบุรีเป็น ๑ เขต และสุ่มตัวอย่างเขตเทศบาลจากภาคต่าง ๆ ดังนี้คือ ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพ - ธนบุรี) ๔ เขต ภาคเหนือ ๓ เขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ เขต และภาคใต้ ๒ เขต

ขั้นที่สอง เป็นการสุ่มตัวอย่างเขตเจ้านับในแต่ละเขตเทศบาลที่ตกเป็นตัวอย่างไว้เขตเจ้านับในเขตกรุงเทพ - ธนบุรี ๓๒ เขต และจากเขตเทศบาลอื่น ๆ ทั่วประเทศ แห่งละ ๒ เขต

ขั้นที่สาม เป็นการสุ่มตัวอย่างครัวเรือน โดยสุ่มตัวอย่างครัวเรือนจากเขตเจ้านับที่ตกเป็นตัวอย่างโดยเฉลี่ยเขตละ ๓๕ ครัวเรือน

จากวิธีการดังกล่าวทำให้ได้ครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้นประมาณ ๒,๑๘๓ ครัวเรือน จาก ๕๖ เขต ของ ๑๓ จังหวัดทั่วประเทศ ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. เขตกรุงเทพมหานคร	๓๒	เขตเจ้านับ
๒. เขตเทศบาลเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ	๒	"
๓. เขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี	๒	"
๔. เขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี	๒	"
๕. เขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒	"
๖. เขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒	"
๗. เขตเทศบาลเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา	๒	"
๘. เขตเทศบาลเมืองพะเยา จังหวัดเชียงราย	๒	"
๙. เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	๒	"
๑๐. เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร	๒	"

๑๑. เขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ๒ เขตแจ้งนับ
 ๑๒. เขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ๒ "
 ๑๓. เขตเทศบาลตำบลวาปีปทุม จังหวัดอุดรธานี ๒ "

ในจำนวน ๒,๑๘๓ ครวี่เรือนนี้ สัมภาษณ์ได้คุณสมบัติที่กำลังอยู่กินด้วยกันจำนวน ๑,๗๒๗ ราย และมีชื่อคุณสมบัติอีก ๔๕๕ ราย ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือนชาย ๑๕๘ ราย หัวหน้าครัวเรือนหญิง ๒๕๘ ราย และสตรีที่สมรสแล้ว ๓๓๕ ราย รวมจำนวนผู้ที่สัมภาษณ์ได้ทั้งหมด ๒,๕๒๒ ราย

เขตชนบท การจับแบ่งสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในเขตชนบทนั้นได้สุ่มตัวอย่างจากอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศยกเว้นอำเภอชายแดนที่มีหมู่บ้านกระจัดกระจาย ไม่มีทางคมนาคมที่ขณะนักสำรวจจะเดินทางไปถึงได้ในเวลาจำกัด และอำเภอที่มีการปฏิบัติของผู้ออกการร้ายและสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล จากนั้นก็ทำการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการจัดกลุ่มอย่างมีระบบ ๓ ชั้นด้วยกันคือ

ชั้นแรก เป็นการสุ่มตัวอย่างระดับอำเภอ ได้แบ่งอำเภอในประเทศไทยออกเป็น ๑๕ กลุ่ม ตามลำดับอัตราส่วนของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพทางการ เกษตร ต่อจำนวนในวัยทำงานทั้งหมดในเขตอำเภอนั้น ๆ ในชั้นนี้สุ่มตัวอย่างอำเภอมากลุ่มละ ๑ อำเภอ

ชั้นที่สอง เป็นการสุ่มตัวอย่างระดับหมู่บ้าน ได้ทำการสุ่มตัวอย่างหมู่บ้านจากอำเภอที่ตกเป็นตัวอย่างมาอำเภอละ ๓ หมู่บ้าน

ชั้นที่สาม เป็นการสุ่มตัวอย่างระดับครัวเรือนโดยวิธีการจัดระบบ (Systematic) ได้ทำการสุ่มตัวอย่างครัวเรือนจากหมู่บ้านที่ตกเป็นตัวอย่างมาหมู่บ้านละ ๓๕ ครัวเรือน

จากวิธีการดังกล่าว ทำให้ได้ครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น ๑,๘๗๖ ครัวเรือน จาก ๔๕ หมู่บ้าน ของ ๑๕ อำเภอทั่วประเทศ ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	๑๐๖	ครัวเรือน
๒. เขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่	๑๐๖	"
๓. เขตอำเภอสამเภา จังหวัดตาก	๑๐๕	"
๔. เขตอำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร	๕๒	"
๕. เขตอำเภอลี้ดง กรุงเทพมหานคร	๕๘	"
๖. เขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี	๑๐๒	"
๗. เขตอำเภอชะอำ จังหวัดจันทบุรี	๑๐๐	"
๘. เขตอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี	๑๐๒	"
๙. เขตอำเภอกระบุรี จังหวัดกระบี่	๑๐๔	"
๑๐. เขตอำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา	๕๐	"
๑๑. เขตอำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	๗๘	"
๑๒. เขตอำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา	๕๘	"
๑๓. เขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์	๑๐๒	"
๑๔. เขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม	๑๐๔	"
๑๕. เขตอำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี	๘๗	"
	รวม	๑,๔๗๖ "

ในจำนวน ๑,๔๗๖ ครัวเรือนนี้ สัมภาษณ์ได้ ๑,๒๖๘ ครัวเรือน ซึ่งกำลังอยู่กินด้วยกันจำนวน ๑,๒๖๘ ราย และมีชีวิตรวมอีก ๔๑๗ ราย ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือนชาย ๗๗ ราย หัวหน้าครัวเรือนหญิง ๑๒๘ ราย และสตรีที่สมรสแล้ว ๒๑๑ ราย รวมจำนวนผู้ที่สัมภาษณ์ได้ทั้งหมด ๑,๖๘๕ ราย

แบบสอบถาม

แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรของประเทศไทย

ในเขตเมือง สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับ

๑. สมาชิกในครัวเรือน
๒. ความสัมพันธ์ทางครอบครัว
๓. ความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม
๔. ความคาดหวังเกี่ยวกับบุตร
๕. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว
๖. ประวัติในด้านการย้ายถิ่น
๗. การเชยิบฐานะทางสังคม
๘. ภาวะการตาย
๙. การเดินทางไปทำงานประจำวัน
๑๐. การติดต่อกับโลกภายนอก
๑๑. ความเชื่อถือสิ่งนอกเหนือธรรมชาติ
๑๒. ข้อมูลเกี่ยวกับอนามัย
๑๓. ลักษณะของบ้าน
๑๔. ประวัติและฐานะทางสังคมของผู้ให้สัมภาษณ์ (ภรรยาหัวหน้าครัวเรือน)
๑๕. การสมรส
๑๖. การตั้งครรภ์และการให้กำเนิด
๑๗. ความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม (ของภรรยาหัวหน้าครัวเรือน)
๑๘. ความสามารถที่จะมีบุตรได้อีก (ของภรรยาหัวหน้าครัวเรือน)
๑๙. ความรู้ ทาที่ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

รวมหัวข้อคำถามทั้งหมด ๑๙ หัวข้อ ประมาณ ๒๖๐ คำถาม

ในเขตชนบท ก็เช่นเดียวกันกับในเขตเมือง สำหรับคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามเพื่อจุดประสงค์ที่จะขยายข้อมูลนั้น ๆ จากหัวหน้าครัวเรือนรวมทั้งภรรยาหัวหน้าครัวเรือน สตรีที่ทำการสมรสแล้ว จากกลุ่มตัวอย่างของโครงการวิจัยนี้ในเขตชนบทด้วย โดยรวมหัวข้อความสำหรับในเขตชนบททั้งหมด ๑๙ หัวข้อ ประมาณ ๓๗๒ คำถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ให้พนักงานสำรวจสัมภาษณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

- ชาย ๑. ถ้าในครัวเรือนมีคุณสมบัติเพียงคนเดียวให้สัมภาษณ์สามี
๒. ถ้าในครัวเรือนไม่มีคุณสมบัติให้สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน (เจ้าบ้าน)

โดยไม่คำนึงถึงเพศและอายุ

๓. ถ้าในครัวเรือนมีคุณสมบัติ ๒ คน หรือมากกว่านั้น ให้เลือกสัมภาษณ์สามีคนหนึ่งตามเกณฑ์ตามลำดับ ดังนี้คือ

ก. สัมภาษณ์สามีที่เป็นเจ้าบ้านที่มีอายุต่ำกว่า ๖๐ ปี และกำลังอยู่กับภรรยา

ข. ถ้าเจ้าบ้านไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ (ก) ให้สัมภาษณ์ชายที่มีอายุต่ำกว่า ๖๐ ปี สมรสแล้วและอยู่กับภรรยา โดยพิจารณาว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการทำมาหากินของครัวเรือนมากกว่าคู่สามีภรรยาอื่น ๆ (ไม่นับเจ้าบ้าน)

ค. ถ้าไม่สามารถกำหนดได้ว่าผู้ใดมีความสำคัญต่อการทำมาหากินของครัวเรือน ให้สัมภาษณ์ชายที่มีอายุสูงสุด แต่ไม่เกิน ๖๐ ปี แต่งงานแล้วและอยู่กับภรรยา

หญิง ให้สัมภาษณ์ภรรยาของชายที่ถูกสัมภาษณ์ และหญิงทุกคนในครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า ๖๐ ปี เคยสมรสมาแล้วไม่ว่าสถานภาพสมรสจะเป็นเช่นไรก็ตาม เช่น หมายหรือแยกกันอยู่ เป็นต้น

ข้อจำกัดของข้อมูล

ในการศึกษาเปรียบเทียบภาวะการสมรสและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของคนไทยในเขตเมืองและเขตชนบท ได้อาศัยข้อมูลจากโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของประเทศไทย ภายใต้การดำเนินงานของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในโครงการนี้มุ่งที่จะเก็บข้อมูลทุกด้านที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและประชากร ของประเทศไทย มิได้มุ่งศึกษาเฉพาะเรื่อง ดังนั้นการที่จะนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาในเรื่องภาวะการสมรส จึงมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ กล่าวคือ

๑. ไม่สามารถที่จะนำเอาตัวแปรต่าง ๆ ที่ผู้ศึกษาต้องการ เฉพาะเรื่องมาศึกษาได้แต่นำเอาข้อมูลหลักเท่าที่จะสามารถเปรียบเทียบกันได้ ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษามาใช้ เช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ก็นำเอาเรื่องอาชีพ ก็ขึ้นความมั่งคั่งและการทำงานนอกร้านของสตรีก่อนการสมรส เป็นต้น ปัจจัยทางด้านสังคมใดแก่ การศึกษาและการเลือกคู่ครองในการสมรส ส่วนปัจจัยทางด้านประชากร ใดแก่ อายุปัจจุบันและเชื้อชาติ เป็นต้น แต่ลักษณะของข้อมูลดังกล่าวมีข้อจำกัดบางประการ อาทิเช่น ในเรื่องอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชายเป็นอาชีพหลักในขณะสัมภาษณ์ ไม่ใช่อาชีพก่อนการสมรสและในเรื่องขึ้นความมั่งคั่งก็เช่นเดียวกัน เป็นเรื่องที่สอบถามในสภาพปัจจุบัน ซึ่งทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เหล่านี้กับอายุแรกสมรสได้ ดังนั้น การศึกษาในที่นี้ส่วนใหญ่จึงเป็นเพียงการอธิบายถึงลักษณะโดยทั่วไปทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ของผู้มีอายุแรกสมรสแตกต่างกัน

๒. ลักษณะของตัวแปรที่นำมาศึกษา บางตัวแปร จะไม่สามารถเปรียบเทียบได้ในระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท เช่น ในเรื่องของขึ้นความมั่งคั่งซึ่งเป็นมาตรการที่วัดถึงความทันสมัย และฐานะความมั่งคั่งของครัวเรือนนี้มีวิธีวัดแตกต่างกันระหว่างเขตเมืองและชนบท ดังนั้น จึงไม่สามารถจะนำมาเปรียบเทียบระหว่างเขตใดจึงเพียงแต่เป็นการศึกษาเฉพาะในแต่ละเขตเท่านั้น และในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ เนื่องจากในเขตชนบทมีอัตราความแตกต่างระหว่างเรื่องเชื้อชาติน้อยมาก การนำตัวแปรนี้มาศึกษาจึงจำกัดเฉพาะในเขตเมืองเท่านั้น

๓. ลักษณะของตัวแปรที่นำมาศึกษา ในบางกรณีจะถามเฉพาะหัวหน้าครัวเรือนชายหรือสตรี เท่านั้น จึงทำให้ไม่สามารถนำมาศึกษาเปรียบเทียบกันได้

๔. ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของข้อมูลคือ ปัญหาความถูกต้องแม่นยำของตัวเลขเกี่ยวกับอายุแรกสมรส เนื่องจากการสมรสเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายอาจจะจำได้ไม่แน่นอนว่าทำการสมรสตั้งแต่อายุเท่าไร ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีใครวมเอาผู้ที่ไม่ได้ให้คำตอบเกี่ยวกับอายุแรกสมรสมาศึกษาด้วย ทั้งนี้ เพราะว่าการนำเอาจำนวน "ไม่ทราบ, ไม่ตอบ" มาศึกษาด้วยแล้ว จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการคำนวณหาอายุแรกสมรส โดยเฉลี่ยที่แท้จริงของตัวอย่างที่สัมภาษณ์ได้

ลักษณะโดยทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจวิจัยในโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของประเทศไทย ในส่วนที่เป็นการวิจัยรอบแรกของเขตเมืองและเขตชนบทซึ่งดำเนินการโดยสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ศึกษาได้คัดเลือกตัวอย่างเฉพาะหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรีที่สมรสแล้ว และให้คำตอบเกี่ยวกับอายุแรกสมรสเท่านั้น โดยไม่คำนึงว่าในขณะที่สัมภาษณ์จะมีสถานภาพสมรสเป็นเช่นใด จากตัวอย่างที่สัมภาษณ์ได้ทั้งหมดจำนวน ๒,๕๒๒ ราย ในเขตเมืองและ ๑,๖๔๖ รายในเขตชนบท ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้จะแตกต่างกันไปเมื่อนำเอาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมารวมพิจารณา เนื่องจากผู้ศึกษามีใครวมเอาจำนวนผู้ที่ไม่ได้ให้คำตอบหรือให้คำตอบว่า "ไม่ทราบ มาศึกษาด้วย

อนึ่ง ตัวอย่างของเขตเมืองยังได้แยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างเขตเมืองอื่น (Provincial Urban) และเขตกรุงเทพฯ - ธนบุรี (Bangkok - Thonburi) อีกด้วย ทั้งนี้ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าเขตกรุงเทพฯ - ธนบุรี มีความเจริญในทุก ๆ ด้านมากกว่าในเขตเมืองอื่น ๆ

อายุ จากหัวหน้าครัวเรือนชายที่สมรสแล้วจำนวน ๑,๐๗๗ ราย ๔๕๕ ราย และ ๑,๓๑๐ ราย ในเขตกรุงเทพฯ-ธนบุรี เมืองอื่น ๆ และชนบทตามลำดับนั้น พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของตัวอย่างจะมีอายุอยู่ระหว่าง ๓๐ - ๔๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕,

๔๗.๘ และ ๔๕.๐ ตามลำดับ รองลงไปคือกลุ่มอายุ ๔๕ ปี หรือมากกว่า คิดเป็น ร้อยละ ๓๖.๒, ๓๘.๐ และ ๓๘.๑ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี มีเป็น ส่วนน้อย

สำหรับสตรีมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือเกือบครึ่งหนึ่งของตัวอย่าง ๑,๒๘๒ ราย ๕๔๒ ราย และ ๑,๔๘๘ ราย ในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี เมืองอื่น ๆ และชนบท มี อายุอยู่ระหว่าง ๓๐ - ๔๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔, ๔๔.๕ และ ๓๑.๗ ตามลำดับ รองลงมาคือกลุ่มอายุ ๔๕ ปี หรือมากกว่าคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘, ๒๘.๗ และ ๒๘.๘ นอกนั้นจะมีอายุในช่วง ๑๕ - ๒๕ ปี (ตารางที่ ๑)

ระดับการศึกษา หัวหน้าครัวเรือนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี มีการศึกษาระดับ ป. ๗ ขึ้นไปมีมากที่สุด คือร้อยละ ๓๘.๒ รองลงมาคือระดับ ป. ๔ - ป. ๖ ร้อยละ ๓๖.๘ และไม่ได้รับการศึกษาเลย ร้อยละ ๒๐.๗ หัวหน้า ครัวเรือนชายในเขตเมืองอื่น ๆ จะมีผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับ ป. ๔ - ป. ๖ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕ รองลงมาคือระดับ ป. ๗ ขึ้นไป ไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ ๒๐ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทนั้นมากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ ๕๕.๔ ได้รับการ ศึกษาระดับ ป. ๔ - ป. ๖ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๗.๔ เท่านั้น

สำหรับสตรีในทั้ง ๓ เขต มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่จะมีการ ศึกษาระดับ ป. ๔ - ป. ๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐, ๕๐.๕ และ ๔๘.๖ ในเขต กรุงเทพฯ - ชนบุรี เมืองอื่น ๆ และชนบทตามลำดับ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับการ ศึกษาร้อยละ ๒๗.๑, ๒๓.๕ และ ๓๔.๑ ตามลำดับ ในเขตชนบทสตรีที่ได้รับการศึกษา ระดับ ป. ๗ ขึ้นไปมีน้อยมากเพียงร้อยละ ๒.๑ เท่านั้น (ตารางที่ ๒)

อาชีพ หัวหน้าครัวเรือนชายที่สมรสแล้วในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี และเมือง อื่น ๆ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านฝีมือ บริการ ร้อยละ ๔๑.๘ และ ๓๘.๗ รองลง มาคืออาชีพค้าขายร้อยละ ๒๖.๔ และ ๒๘.๖ อาชีพที่ใช้วิชาชีพ ข้าราชการ เสมียน ร้อยละ ๒๑.๒ และ ๑๘.๘ อาชีพเกษตรกรรมมีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๓.๗ และ ๖.๘

ตามลำดับ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทนั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด ร้อยละ ๔๕.๓ รองลงมาคืออาชีพช่างฝีมือ บริการ ร้อยละ ๒๔.๖ วิชาชีพ ข้าราชการ เสมียน และอาชีพค้าขายมีเพียงร้อยละ ๖.๖ และ ๔.๓ ตามลำดับ

สำหรับสตรีในเขตกรุงเทพฯ - ธนบุรี และเมืองอื่น ๆ ประกอบอาชีพช่างฝีมือ บริการ มากที่สุดเช่นเดียวกันคือ ร้อยละ ๕๕.๓ และ ๕๒.๕ รองลงไปเป็นอาชีพ วิชาชีพ ข้าราชการ เสมียน ร้อยละ ๒๘.๗ และ ๒๙.๘ อาชีพค้าขายมีเพียงเล็กน้อยคือร้อยละ ๓ ทั้ง ๒ เขต น้อยที่สุดคืออาชีพเกษตรกรรมเพียงร้อยละ ๑.๗ และ ๒.๘ ตามลำดับ ส่วนสตรีในเขตชนบทก็เช่นเดียวกันกับหัวหน้าครัวเรือนชายประกอบอาชีพเกษตรกรรมถึงร้อยละ ๔๘.๓ อาชีพที่ใช้วิชาชีพ ข้าราชการ หรือเสมียนมีเพียงร้อยละ ๕ เท่านั้น (ตารางที่ ๓)

ดัชนีความมั่งคั่ง (Index of Wealth) คือการให้คะแนนสิ่งของเครื่องใช้ที่มีในครัวเรือนเพื่อวัดความทันสมัยและฐานะความมั่งคั่งของแต่ละครัวเรือน โดยทั่วไปแล้วหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตกรุงเทพฯ - ธนบุรี จำนวน ๑,๐๘๓ คน เกือบครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ ๔๖.๗ มีฐานะความมั่งคั่งอยู่ในระดับสูง ผู้ที่มีฐานะอยู่ในระดับปานกลางมีประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีฐานะสูง คือร้อยละ ๒๐.๕ ส่วนผู้ที่มีฐานะอยู่ในระดับต่ำมีถึงร้อยละ ๓๒.๘ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตเมืองอื่น ๆ จำนวน ๔๕๕ คนนั้น อยู่ในฐานะค่ามากที่สุดคือร้อยละ ๔๔.๗ รองลงมาเป็นผู้ที่อยู่ในระดับสูงร้อยละ ๓๕.๘ ในเขตชนบทหัวหน้าครัวเรือนชายจำนวน ๑,๒๓๓ คน ผู้ที่มีฐานะอยู่ในระดับปานกลางมีประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีฐานะต่ำและครึ่งหนึ่งของผู้ที่มีฐานะสูง คือผู้ที่มีฐานะปานกลางมีเพียงร้อยละ ๑๗.๕ ส่วนผู้ที่มีฐานะต่ำมีร้อยละ ๓๘.๗ และผู้ที่มีฐานะสูงมีถึงร้อยละ ๔๒.๘

สำหรับสตรีในเขตกรุงเทพฯ - ธนบุรี จำนวน ๑,๐๗๐ คน เกือบครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ ๔๖.๓ มีฐานะอยู่ในระดับสูง ร้อยละ ๓๒.๘ และ ๒๐.๘ มีฐานะอยู่ในระดับต่ำ และปานกลางตามลำดับ ส่วนสตรีในเขตเมืองอื่น ๆ และชนบท ผู้ที่มีฐานะความมั่งคั่งอยู่ในระดับต่ำจะมีมากกว่า มีร้อยละ ๔๔.๘ ในเขตเมืองอื่น ๆ และร้อยละ ๔๑.๘ ในเขตชนบท ผู้ที่อยู่ในระดับสูงมีร้อยละ ๓๕.๘ และ ๔๐.๘ ส่วนระดับปานกลางมีร้อยละ ๑๘.๘ และ ๑๗.๘ ตามลำดับ (ตารางที่ ๔)

อายุแรกสมรส หัวหน้าครัวเรือนชายในเขตเมือง ส่วนใหญ่สมรสในระหว่างอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๒ และ ๒๙.๓ ในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี และเมืองอื่น ๆ ตามลำดับ รองลงไปคือในระหว่างอายุ ๒๒ - ๒๔ ปี มีร้อยละ ๒๒.๗ ในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี และร้อยละ ๒๕.๑ ในเขตเมืองอื่น ๆ ส่วนในเขตชนบท ส่วนใหญ่จะสมรสในช่วงอายุ ๒๒ - ๒๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๘ รองลงไปคือช่วงอายุ ๑๙ - ๒๑ และ ๒๕ - ๒๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑ และ ๒๔.๘ ตามลำดับ ในบรรดาผู้ที่สมรสเมื่ออายุค่อนข้างมากคือ ๓๐ ปีขึ้นไป ปรากฏว่าในเขตเมืองมีอัตราส่วนสูงกว่าในเขตชนบท คือมีร้อยละ ๑๘.๘ ในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี ร้อยละ ๑๖.๘ ในเมืองอื่น ๆ และร้อยละ ๘.๒ ในเขตชนบท แต่โดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี สมรสเมื่ออายุ ๒๕.๑ ปี ในเขตเมืองอื่น ๆ ๒๔.๖ ปี และในเขตชนบท ๒๓.๗ ปี

สำหรับสตรีในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี ส่วนใหญ่สมรสในช่วงอายุ ๑๘ - ๒๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖ รองลงไปได้แก่ผู้ที่สมรสต่ำกว่า ๑๘ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๒ ในเขตเมืองอื่น ๆ ผู้ที่สมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และ ระหว่าง ๑๘ - ๒๑ ปี มีอัตราส่วนไม่แตกต่างกันนักคือร้อยละ ๓๒.๓ และร้อยละ ๓๒.๘ ตามลำดับ ส่วนในเขตชนบท ส่วนใหญ่จะสมรสเมื่ออายุต่ำกว่า ๑๘ ปี รองลงมาคือระหว่างอายุ ๑๘ - ๒๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕ และ ๓๔.๖ ตามลำดับ แต่โดยเฉลี่ยแล้วสตรีในเขตกรุงเทพฯ - ชนบุรี สมรสเมื่ออายุ ๒๑.๑ ปี ในเมืองอื่น ๆ ๒๐.๘ ปี และในเขตชนบท ๒๐.๐ ปี (ตารางที่ ๕)

ในตารางที่ ๖ แสดงถึงอายุแรกสมรสโดยเฉลี่ยของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรีในกลุ่มอายุต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นว่าสตรีในกลุ่มอายุต่าง มีอายุแรกสมรสใกล้เคียงกันคือในเขตเมืองประมาณ ๒๑ ปี และในเขตชนบท ๒๐ ปี สะท้อนให้เห็นว่าในช่วงอายุ (Generation) ที่ผ่านมา อายุแรกสมรสของสตรีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก สำหรับหัวหน้าครัวเรือนชายนั้นในกลุ่มอายุ ๒๐ - ๒๙ ปี มีอายุแรกสมรสโดยเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอายุที่สูงขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอายุ ๕๐ - ๕๔ ปี จะมีอายุแรก

สมรสโดยเฉลี่ยสูงมากคือ ๒๕.๗ ปี ในเขตกรุงเทพ - ธนบุรี ๒๕.๘ ปี ในเขตเมืองอื่น ๆ และ ๒๕.๑ ปี ในเขตชนบท แต่อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยของอายุแรกสมรสของหัวหน้าครัวเรือนชายตามกลุ่มอายุต่าง ๆ ก็ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงของอายุแรกสมรสอย่างชัดเจนนัก ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงไม่นำเอาตัวแปรในเรื่องอายุปัจจุบันมาเป็นตัวแปรควบคุมในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุแรกสมรสกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรีจำแนกตามอายุปัจจุบัน

อายุ	หัวหน้าครัวเรือนชาย			สตรี		
	กรุงเทพ- ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท	กรุงเทพ- ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท
๑๕ - ๒๔	๑๒.๘	๑๔.๒	๑๖.๘	๒๖.๗	๒๖.๗	๒๖.๓
๓๐ - ๔๔	๕๐.๘	๔๗.๘	๔๕.๐	๕๖.๔	๕๔.๕	๕๓.๗
๔๕ ขึ้นไป	๓๖.๒	๓๘.๐	๓๘.๑	๒๖.๘	๒๘.๗	๒๘.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๐๗๗)	(๘๕๕)	(๑๓๑๐)	(๑๒๘๒)	(๘๔๒)	(๑๔๘๘)

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรีจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	หัวหน้าครัวเรือนชาย			สตรี		
	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท
	ไม่มีการศึกษา.	๒๐.๗	๒๐.๐	๒๓.๐	๒๗.๑	๒๓.๕
ป.๑ - ป.๓	๔.๓	๕.๒	๑๔.๑	๖.๗	๘.๑	๑๕.๒
ป.๔ - ป.๖	๓๖.๘	๓๘.๕	๕๕.๔	๔๓.๐	๕๐.๕	๔๘.๖
ป.๗ ขึ้นไป	๓๘.๒	๓๕.๓	๗.๔	๒๓.๒	๑๗.๐	๒.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๑๒๖)	(๘๓๗)	(๑๓๐๓)	(๑๒๕๔)	(๕๓๘)	(๑๔๘๘)

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรีจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	หัวหน้าครัวเรือนชาย			สตรี		
	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท
	วิชาชีพ, ข้าราชการ					
ผู้เขียน	๒๑.๒	๑๘.๘	๖.๖	๒๘.๗	๒๙.๘	๕.๐
คหกร	๒๖.๔	๒๘.๖	๘.๓	๓.๐	๓.๐	๑.๘
เกษตรกรรม	๓.๗	๖.๘	๘๕.๓	๑.๗	๒.๘	๘๘.๓
ช่างฝีมือและบริการ อื่น ๆ	๔๑.๘	๓๘.๗	๒๘.๖	๕๕.๓	๕๘.๕	๗.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๔๕๕)	(๘๕๒)	(๑๑๗๓)	(๕๖๔)	(๒๗๕)	(๓๖๒)

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรี จำแนกตามชั้นความมั่งคั่ง

ชั้นความ มั่งคั่ง	หัวหน้าครัวเรือนชาย			สตรี		
	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท
ต่ำ	๓๒.๘	๔๔.๗	๓๕.๗	๓๒.๘	๔๔.๘	๔๑.๘
ปานกลาง	๒๐.๕	๑๙.๕	๑๗.๕	๒๐.๘	๑๙.๘	๑๗.๘
สูง	๔๖.๗	๓๕.๘	๔๖.๘	๔๖.๓	๓๕.๘	๔๐.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๐๘๓)	(๘๕๕)	(๑๒๑๓)	(๑๐๗๐)	(๘๕๕)	(๑๒๘๑)

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรี จำแนกตามอายุแรกสมรส

อายุแรก สมรส	หัวหน้าครัวเรือนชาย			สตรี		
	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท	กรุงเทพ ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท
ต่ำกว่า ๑๙	๗.๗	๙.๑	๘.๐	๓๐.๒	๓๒.๓	๓๙.๕
๑๙ - ๒๑	๑๙.๖	๒๐.๑	๒๕.๑	๓๒.๖	๓๒.๘	๓๔.๖
๒๒ - ๒๔	๒๒.๗	๒๕.๑	๓๒.๘	๑๗.๖	๑๘.๖	๑๕.๕
๒๕ - ๒๙	๓๐.๒	๒๙.๓	๒๘.๘	๑๘.๘	๑๒.๒	๖.๘
๓๐ ขึ้นไป	๑๙.๘	๑๖.๘	๙.๒	๘.๗	๘.๑	๒.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๐๗๙)	(๘๕๕)	(๑๓๘๖)	(๑๒๘๕)	(๘๕๑)	(๑๔๘๐)
เฉลี่ย	๒๕.๑	๒๘.๖	๒๓.๗	๒๑.๑	๒๐.๘	๒๐.๐

ตารางที่ ๖ - อายุแรกสมรส โดยเฉลี่ยของหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรี จำแนกตามอายุปัจจุบัน

อายุปัจจุบัน	กรุงเทพ-ธนบุรี	เมืองอื่น ๆ	ชนบท
<u>หัวหน้าครัวเรือนชาย</u>			
๑๕ - ๑๙	* ก	* ก	๒๐.๖ (๖)
๒๐ - ๒๔	๒๐.๓ (๘๒)	๒๐.๑ (๓๕)	๒๐.๘ (๘๔)
๒๕ - ๒๙	๒๓.๐ (๘๖)	๒๓.๑ (๘๕)	๒๒.๒ (๑๓๑)
๓๐ - ๓๔	๒๕.๑ (๑๘๔)	๒๔.๒ (๑๒๗)	๒๓.๓ (๑๗๙)
๓๕ - ๓๙	๒๕.๐ (๒๐๒)	๒๔.๖ (๑๕๒)	๒๓.๕ (๒๓๑)
๔๐ - ๔๔	๒๕.๖ (๑๖๒)	๒๕.๒ (๑๒๘)	๒๓.๔ (๑๗๙)
๔๕ - ๔๙	๒๕.๓ (๑๑๗)	๒๕.๔ (๘๖)	๒๔.๓ (๑๖๓)
๕๐ - ๕๔	๒๕.๗ (๘๖)	๒๕.๘ (๘๐)	๒๕.๑ (๑๓๑)
๕๕ ขึ้นไป	๒๖.๕ (๒๗๗)	๒๕.๒ (๑๔๘)	๒๕.๔ (๒๐๖)
รวม	๒๕.๑ (๑๐๗๗)	๒๔.๖ (๘๕๕)	๒๓.๗ (๑๓๑๐)
<u>สตรี</u>			
๑๕ - ๑๙	๑๗.๑ (๒๘)	๑๖.๖ (๒๕)	๑๗.๔ (๕๑)
๒๐ - ๒๔	๑๙.๐ (๑๒๕)	๑๙.๐ (๑๑๒)	๑๘.๕ (๑๕๑)
๒๕ - ๒๙	๒๑.๓ (๑๘๙)	๒๐.๖ (๑๑๔)	๒๐.๐ (๑๙๑)
๓๐ - ๓๔	๒๑.๘ (๒๒๒)	๒๑.๒ (๑๖๒)	๒๐.๑ (๒๑๐)
๓๕ - ๓๙	๒๑.๕ (๒๑๒)	๒๑.๖ (๑๔๘)	๒๐.๓ (๒๓๕)
๔๐ - ๔๔	๒๑.๓ (๑๖๑)	๒๑.๒ (๑๐๙)	๒๐.๔ (๒๐๕)
๔๕ - ๔๙	๒๑.๖ (๑๑๗)	๒๑.๕ (๘๕)	๒๐.๒ (๑๗๓)
๕๐ - ๕๔	๒๑.๒ (๑๐๔)	๒๑.๔ (๗๒)	๒๐.๔ (๑๒๑)
๕๕ ขึ้นไป	๒๐.๘ (๑๒๔)	๒๐.๗ (๑๐๕)	๒๐.๘ (๑๕๑)
รวม	๒๑.๑ (๑๒๘๒)	๒๐.๘ (๘๔๒)	๒๐.๐ (๑๔๘๘)

* ก = ตัวอย่างมีน้อยกว่า ๕ ราย

คำจำกัดความที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

การสมรส	หมายถึง	การ อยู่กินระหว่างชายหญิงฉันท์สามีภรรยา ไม่ว่าจะจดทะเบียนสมรสหรือไม่ก็ตาม
อายุแรกสมรส	หมายถึง	อายุซึ่งหัวหน้าครัวเรือนชายและสตรีทำการสมรสครั้งแรก
เขตกรุงเทพ - ธนบุรี	หมายถึง	เขตเทศบาลในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี
เขตเมืองอื่น	หมายถึง	เขตเทศบาลทั่วประเทศไทย ยกเว้นเขตกรุงเทพ - ธนบุรี
เขตชนบท	หมายถึง	ส่วนอื่น ๆ ทั่วประเทศไทย ที่นอกเหนือไปจากเขตเมือง
หัวหน้าครัวเรือนชาย	หมายถึง	หัวหน้าครัวเรือนชายทุกคนที่สมรสแล้ว ไม่ว่าจะมีส่วนภาพสมรสเป็นอย่างไรก็ตาม และอายุไม่เกิน ๖๐ ปี
สตรี	หมายถึง	ภรรยาหัวหน้าครัวเรือน และหญิงอื่นที่สมรสแล้วในครัวเรือน ไม่ว่าจะมีส่วนภาพสมรสเป็นอย่างไรก็ตาม และอายุไม่เกิน ๖๐ ปี
ดัชนีความมั่งคั่ง	หมายถึง	มาตรวัดที่สร้างขึ้นโดยการให้คะแนนสิ่งของเครื่องใช้ถาวรภายในบ้านตามคะแนนมาตรฐาน เพื่อใช้เป็นดัชนีวัดฐานะความมั่งคั่งและความทันสมัยของแต่ละครัวเรือน
ประสบการณ์ในการทำงานก่อนการสมรส	หมายถึง	การทำงานเพื่อค่าจ้าง ซึ่งอาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของของสตรี ก่อนการสมรส

การ เลือกผู้ครอง

หมายถึง

การ เลือกชายหรือหญิงที่เป็นเพศตรงกันข้าม เพื่อมาอยู่กันกันฉนทสามภรรยา โดยบิคามารคา บุคคลอื่นหรือตนเองเป็นผู้คลินิใจ ในการลือก

เชื่อชาคิ

หมายถึง

ในที่นี้หมายถึงการแบ่งแยกบุคคลที่ตกเป็น ตัวอย่างโดยใช้วัฒนธรรม ประเพณี และ วัตถุประสงค์รอบครองในครัวเรือน ตลอดจน ภาษาพุคที่ใ้ ซึ่งแสดงความเป็นจีน ไทย โดยแบ่งบุคคลที่ตกเป็นตัวอย่างออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ คนจีน คนจีน - ไทย คนไทย ดังนี้

คนจีน หมายถึงบุคคลที่ใช้นามสกุลจีน พุทธภาษาไทย และอาจมีหรือไม่มีวัตถุประสงค์แสดง ความเป็นจีนไว้ในครอบครัวก็ตาม หรือบุคคล ซึ่งใช้นามสกุลจีน พุทธภาษาจีน และอาจมี หรือไม่มีวัตถุประสงค์แสดงความเป็นจีนไว้ในครอบครัว

คนจีน - ไทย หมายถึง บุคคลซึ่ง ใช้นามสกุลไทย พุทธภาษาไทยและจีน ส่วน วัตถุประสงค์แสดงความเป็นจีนนั้น อาจมีไว้ใน ครอบครัวหรือไม่ก็ได้ หรือบุคคลซึ่ง ใช้นามสกุลไทย พุทธภาษาจีน และอาจมีหรือ ไม่มีวัตถุประสงค์แสดงความเป็นจีนไว้ในครอบครัว หรือบุคคลซึ่งใช้นามสกุลไทย พุทธ ภาษาไทย และมีวัตถุประสงค์แสดงความเป็นจีน ไว้ในครอบครัว

คนไทย หมายถึงบุคคลที่ใช้^๑นามสกุล
ไทย พุ่ภาษาไทย และไม่มี^๒วัตถุที่แสดง
ความเป็นจีนไว้ในคร^๓อบครอง

วัตถุที่แสดงความเป็นจีน หมายถึง
ที่บุ^๑ชาแบบจีน รูปภา^๒พผู้นำจีน ผู้หญิงหรือ
ผู้ชายสูงอาย^๓ุแต่งกายตามธรรมเนียมจีน
และหนังสือพิมพ์ภาษาจีน

การปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ป้องกันการปฏิสนธิ

หมายถึง

การ^๑ เคยใช้หรือไม่เคยใช้วิธีการ^๒ ป้องกันการ
ปฏิสนธิวิธีใดวิธีหนึ่งของสตรีอายุระหว่าง
๑๕ - ๔๕ ปี และกำลัง^๓อยู่กินกับสามี

จำนวนบุตร เกิด ออก

หมายถึง

จำนวนบุตร^๑ ทั้งหมดที่^๒ เกิดมาแล้ว อคติ^๓ วิตอยู่
แม้ว่า^๔ ต่อม^๕ มาจะ^๖ ได้ถึง^๗ แก่กรรม^๘ ไป^๙ ด้วยเหตุใด
ก็ตาม ไม่^{๑๐} วม^{๑๑} ทาร^{๑๒} ก^{๑๓} ที่^{๑๔} แท้ง^{๑๕} ก่อน^{๑๖} คลอด^{๑๗} หรือ
คลอด^{๑๘} ตาม^{๑๙} กำหนด^{๒๐} เวลา^{๒๑} แต่^{๒๒} ทาร^{๒๓} ก^{๒๔} ไม่มี^{๒๕} ชีวิต
ใน^{๒๖} ขณะ^{๒๗} คลอด